

Titel: Maidu, [Uldall] 031-0130

Citation: "Maidu, [Uldall] 031-0130", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 3. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_031-shoot-wacc-1992_0005_031_Uldall_0130_p3_bP2_TB00004/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

LOUIS HJELMSLEV

i sammensvævede aktiv virker overbevædende som er endeligt fundet paa, saa, men som kan være en grænse ad (b) ovenfor: Grænsen mellem 3 og 4-5 kan være en grænse mellem primære og sekundære morfemer. Primære morfemer defineres som saadanne, der kun kan staa paa første plads efter semantemet, og sekundære morfemer som saadanne, der ogsaa kan staa paa senere pladser. Dette bliver forskellen, hvis definitionerne af derivation og flexion ikke lader sig gennemføre. Denne forskel er der ingen anledning til at opfatte som andet end en rent strukturel forskel (en forskel i den "være form", i realisationen; altsaa strengt taget ikke en forskel mellem to slags morfemer, men en forskel mellem to slags morfem-udtryk, formantier). Faste strukturelle forskelle af denne art kendes i alle sprog. I dansk (hvor man har derivation) er blandt de flexiviske morfemantier pluralismærket primært, genitivmærket sekundært.

2° Hvad enten De vælger løsningen (a) eller (b), bliver det afgørende om De kan fastholde at 3 kun er ikke-lukkende, og at 4-5 kun er lukkende. Jeg maa ud fra Deres materiale tvivle paa, om 4 kan defineres som kun lukkende. De angiver selv, at i genus nomanum føjes allativendelsen og lokativendelsen og komitativendelsen til objektiv-possessiv-endelsen (objektiv og possessiv falder jo sammen i genus hum.); men objektiv og possessiv maa jo være 4. Herved tvinges De vistnok, selv ud fra den nye teori, til alligevel at slaa de "konkrete" og de "grammatiske" kasus sammen.

3° For at faa den nye teori til at passe er De nødt til at operere med den antagelse, at der efter et suffix, der udtrykker konkr. rel., og hvortil ikke er føjet noget yderligere suffix, efter sig bærer en objektiv, der er udtrykt ved formans nul. Jeg betragter dette som en hypotese ad hoc, en hypotese for tilfældet.